

Resumé

Journalistik er i vestlig optik uløseligt forbundet med demokrati, hvilket har skabt en række normative antagelser og forventninger til, hvad journalister bør og ikke bør gøre. Disse normer har gjort det særlig vanskeligt at diskutere og undersøge journalistik i ikke-vestlige eller ikke-demokratiske lande, hvor professionen ofte bliver anskuet som en modsætning til vestlig journalistik – det vil sige som alt det, den ikke er. Denne afhandling anlægger en anden tilgang og undersøger journalistik i Sydøstasien med udgangspunkt i journalisters egen forståelse og fortolkning af deres profession. Gennem et komparativt studie af journalistik i Singapore og Vietnam afdækker afhandlingen journalisters opfattelser af journalistik, rolleforståelser og rolle-stridigheder (*role struggles*). Ydermere diskuterer afhandlingen hvordan – og i hvilket omfang – ligheder mellem Singapore og Vietnam afspejler en særlig Sydøstasiatisk journalistik model.

Et af afhandlingens primære fokusområder er staternes rolle i opsætningen af den journalistiske professions rammebetingelser. Staternes aktive involvering i professionen gennem lovgivning og regulering samt via promovning (og til en vis grad håndhævelse) af normative skemata påvirker journalisters opfattelser af idealer, praksisser og rolleforståelser. Men med forskellige forvaltningstilgange manifesterer staternes involvering i de to landes mediemiljøer sig forskelligt. Hvor Vietnam har en mere direkte, om end inkonsistent, tilgang, benytter Singapore sig af en mere subtil selvforvaltningstilgang, hvor medierne til en vis grad selv er med til at håndhæve regler og regulering.

Mens afhandlingen ikke kan finde belæg for eksistensen af en Sydøstasiatisk journalistik model, påviser den paralleller mellem de to journalistiske felter, der kunne føre til konklusionen, at de to professionsfelter kunne være forskellige afspejlinger af beslægtede rammebetingelser eller måske endda af relaterede mediesystemer. Disse ligheder har muligvis intet at gøre med landenes fælles geografiske placering i Sydøstasien, men kunne også tilskrives mediernes komplekse forhold til staten i begge lande. Afhandlingen runder derfor af med at opstille en række forslag til udvidelse af eksisterende mediesystemparametre, så de er i stand til at kære systemer med anseelig statslig involvering på linje med Singapore og Vietnam.